

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/868/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113230230
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4113230230.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: N. Q., bytom F. X/XX, T., zast. JUDr. Štefanom Šimonom, advokátom, so sídlom Párovská 42, Nitra, proti odporcom: 1. I. Q., bytom F. X/XX, T., 2. N. N., bytom K. XX, obaja zast. JUDr. Máriou Jakubíkovou, advokátkou, so sídlom Fraňa Mojtu 43, Nitra, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní odporcov v 1. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 13. júla 2015 č. k. 9C/250/2013-137 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania z r u š u j e a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporcom náhradu trov konania spolu v sume 552,57 eura na účet ich právnej zástupkyne a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť Okresnému súdu Nitra trovy štátu v sume 177,82 eura v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia. Rozhodnutie v časti trov konania odôvodnil ustanovením § 146 ods. 2 OSP a zistením, že uznesením č. k. 9C/250/2013-117 zo dňa 25. 03. 2015 súd konanie zastavil a rozhodol, že o trovách konania a trovách štátu bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia. O náhrade trov konania následne súd prvého stupňa rozhodol v súlade s § 146 ods. 2 prvej vety OSP, nakoľko mal za to, že k zastaveniu konania došlo pre správanie navrhovateľa, teda navrhovateľ zastavenie konania zaviniel, a preto bol povinný uhradiť odporcom trovy konania pozostávajúce z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 247,48 eura, za 4 úkony právnej služby za rok 2014 po 61,87 eura vypočítané zo základu podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške 1/13-iny výpočtového základu, a to za 1. príprava a prevzatie, 2. účasť na pojednávaní dňa 28. 01. 2014, 3. účasť na obhliadke dňa 19. 08. 2014, 4. vyjadrenie k znaleckému posudku zo dňa 03. 10. 2014, za 1 úkon právnej služby za rok 2015 po 64,54 eura vypočítané zo základu podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške 1/13-iny výpočtového základu, a to za 1. účasť na pojednávaní dňa 19. 03. 2015, režijný paušál za rok 2014 podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v sume 32,16 eura (4 x 8,04 eura), režijný paušál za rok 2015 podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v sume 8,39 eura (1 x 8,39 eura), z náhrady za stratu času za obhliadku (2 polhodiny) vo výške 26,80 eura, náhrady cestovného za 1 cestu Golianovo - Nitra a späť za spotrebované pohonné hmoty spolu vo výške 5,69 eura a náhradu hotových výdavkov vzniknutých v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku spolu vo výške 270 eur. Tarifná odmena tak spolu predstavovala sumu vo výške 622,57 eura. V súvislosti s vykonaným dokazovaním vznikli v priebehu konania trovy, ktoré znášal štát. Išlo o znalečné, ktoré Okresný súd Nitra uznesením č. k. 9C/250/2013-76 zo dňa 29. 09. 2014 a uznesením č. k. 9C/250/2013-129 zo dňa 05. 05. 2015 priznal znalcovi - Ing. Vojtechovi Binderovi, spolu v sume 377,82 eura a vyplatil zo zložených preddavkov v sume 200 eur a z rozpočtových prostriedkov spolu v sume 177,82 eura. Následne s poukazom na § 148 ods. 1 OSP ustálil, že trovami štátu v tomto konaní sú trovy znaleckého dokazovania (znalečné), ktoré štát platil z rozpočtových prostriedkov v sume 177,82 eura (č. l. 76, 129 spisu), a preto na ich úhradu zaviazal navrhovateľa. Záverom dodal,

že v zmysle § 149 ods. 1 OSP zaviazal navrhovateľa, aby trovy konania zaplatil právnenému zástupcovi odporcov.

Proti tomuto uzneseniu v časti trov konania podali v zákonnej lehote odporcovia v 1. a 2. rade odvolanie, namietajúc nesprávne právne posúdenie veci, spočívajúce v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška). S poukazom na § 10 ods. 5 vyhlášky mali za to, že pri vypořádání podielového spoluvlastníctva sa pri výpočte trov konania vychádza z tarifnej hodnoty ceny požadovaného podielu a v danom prípade požadovaným podielom bola výmera spoluvlastníckeho podielu navrhovateľa vo výške 1.863 m² a cena požadovaného podielu podľa Znaleckého posudku Ing. Hanzlíka č. 29/2015 zo dňa 30. 03. 2015 bola 12,03 eura/m², teda spolu 22.411,89 eura. Hodnota jedného úkonu právnej služby potom bola 386,74 eura a aplikujúc § 13 ods. 2 vyhlášky sa znížila o 50%, ak išlo o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých klientov. Následne poukázali aj na režijné paušály, vyčíslené cestovné, hotové výdavky a opätovne poukázali aj na úkony právnej služby vykonané pred súdom prvého stupňa. Spolu trovy konania predstavovali sumu 3.210,11 eura. Okrem toho žiadali priznať aj náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby a odvolaciemu súdu navrhli, aby zmenil napadnutý výrok súdu prvého stupňa tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcom náhradu trov konania spolu v sume 3.210,11 eura.

K odvolaniu odporcov sa písomne vyjadril navrhovateľ, majúc za to, že súd prvého stupňa správne rozhodol o trovách konania podľa § 11 ods. 1 vyhlášky. Okrem toho namietal, že znalecký posudok nebol v konaní predložený, teda nebol s ním oboznámený, a preto nemohol byť relevantným pre rozhodovanie o trovách konania pred súdom prvého stupňa. Navyiac, znalecký posudok vyhotovil nekompetentný znalec, ktorý nebol oprávnený k tomu, aby ustálil hodnotu poľnohospodárskej pôdy, keďže nebol znalcom zapísaným v zozname ako znalec z odboru určenia hodnoty poľnohospodárskej pôdy. Dodal, že nehnuteľnosť, ktorá je predmetom konania o zrušenie a vypořádání podielového spoluvlastníctva je vedená v KN ako orná pôda, a teda na určenie jej hodnoty mohol byť prizvaný iba znalec z odboru určenia - ustálenia hodnoty poľnohospodárskej pôdy. Hodnota predmetnej nehnuteľnosti bola teda určená vyhláškou č. 465/2005 Z. z. Zároveň poukázal na zmluvu o nájme poľnohospodárskej pôdy, predmetom ktorej bol nájom ornej pôdy. Na základe uvedených skutočností navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť, alternatívne vrátiť vec súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti (§ 212 ods. 1 OSP) a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania je treba zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 OSP.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní, za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Ide teda o taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ návrhom, doručeným súdu prvého stupňa dňa 05. 09. 2013, domáhal zrušenia a vypořádání podielového spoluvlastníctva reálnym rozdelením veci. Svoj návrh odôvodnil tým, že spolu s odporcami sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti parc. č. 376 - orná pôda o výmere 3.347 m², ktorá sa nachádza v kat. úz. K. (intravilán) - pozemok mimo zastavané územie obce, zapísaná v KN na LV č. XXX ako parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu v spoluvlastníckych podieloch - navrhovateľ 1863/3347 k celku, podiel na výmere 1.863 m², odporca v 1. rade 1237/3347 k celku, podiel na výmere 1.237 m² a odporkyňa v 2. rade 247/3347 k celku, podiel na výmere 247 m².

Súd prvého stupňa po vypočutí účastníkov konania nariadil znalecké dokazovanie, ako aj na pojednávaní vypočul znalca a zistil, že znalec neodporučil reálne rozdelenie veci, preto malo byť nariadené znalecké dokazovanie na určenie hodnoty nehnuteľnosti. Dňa 19. 03. 2015 došlo súdu prvého

stupňa podanie navrhovateľa, v rámci ktorého uviedol, že netrvá na návrhu na ustanovenie znalca na určenie hodnoty nehnuteľnosti a svoj návrh zobral späť. Odporcovia so späťvzatím návrhu súhlasili a žiadali priznať náhradu trov konania. Súd prvého stupňa vo veci rozhodol uznesením zo dňa 25. marca 2015 č. k. 9C/250/2013-117 tak, že konanie zastavil a o trovách konania a trovách štátu si vymienil rozhodnúť do 30 dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Následne bola súdu prvého stupňa doručená špecifikácia trov konania zo strany odporcov, ako aj Znalecký posudok č. 29/2015, vypracovaný znalcom Ing. Martinom Hanzlíkom, vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty pozemku - parc. E KN č. 376 kat. úz. K. - vysporiadanie spoluvlastníckych podielov.

Po právoplatnosti rozhodnutia súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania a trovách štátu napadnutým uznesením.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prípade, ak došlo k zastaveniu konania (napríklad podľa ustanovenia § 96 ods. 1 OSP v prípade, že navrhovateľ vzal účinne späť návrh na začatie konania), nemá zásadne žiadny z účastníkov (§ 146 ods. 1 písm. c) OSP) právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Povinnosť nahradit' trovy zastaveného konania možno uložiť niektorému z účastníkov podľa § 146 ods. 2 OSP, a to na základe prvej vety tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené a podľa druhej vety tohto ustanovenia odporcovi v prípade, že bol pre jeho správanie vzatý návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne. K zastaveniu konania teda môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov. Zákon ustanovuje len jeden prípad, kedy zastavenie konania po späťvzatií návrhu, ku ktorému došlo pre správanie sa odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť podania návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, že odporca splní, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa môže spočívať v tom, že podal návrh napriek tomu, že dlh bol splnený a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa petítom domáhal.

Podľa § 167 ods. 2 OSP ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 169 ods. 1 OSP v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie, ktorý súd ho vydal, ďalej označenie účastníkov a veci, výrok, odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia. Ak súd rozhodol o vykonateľnosti uznesenia až po jeho právoplatnosti (§ 171 ods. 3), uvedie dôvody, pre ktoré viazal vykonateľnosť až na právoplatnosť rozhodnutia.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zahŕňajú v sebe aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces.

Ustanovenie § 169 ods. 1 OSP ukladá súdu v písomnom vyhotovení uznesenia uviesť, ktorý súd ho vydal, ďalej označenie účastníkov a veci, výrok, odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia. V nadväznosti i na ustanovenie § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení súd musí

stručne, jasne a výstižne vysvetliť, akými úvahami sa pri rozhodovaní spravoval a ako vec právne posúdil. Zároveň musí dbať na to, aby odôvodnenie bolo presvedčivé. Povinnosť súdu riadne odôvodniť uznesenie je takto odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu jeho rozhodnutia, a preto musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa preto v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený, nielen s poukazom na všetky zistené skutočnosti, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; nieť v ňom miesta pre dohady a domnienky. Jeho účelom je totiž preukázať správnosť rozhodnutia a súčasne je i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí. Preto musí byť preskúmateľné.

Odvolací súd po preskúmaní uznesenia súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania zistil, že súd prvého stupňa síce správne rozhodol o trovách konania podľa § 146 ods. 2 OSP, avšak svoje rozhodnutie nepreskúmateľne a zmätočne odôvodnil, keď vo výroku uviedol, že náhrada trov konania spolu predstavuje sumu 552,57 eura a v odôvodnení uviedol, že tarifná odmena spolu predstavuje sumu 622,57 eura. Navyše, po spočítaní priznaných položiek, predstavujúcich trovy konania, odvolací súd zistil, že priznané trovy konania mali byť vo výške 655,06 eura. Okrem toho, súd prvého stupňa vôbec nezdôvodnil, prečo pri výpočte trov právneho zastúpenia vychádzal z § 11 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a neaplikoval ustanovenie § 10 ods. 5 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb tak, ako to vo svojej špecifikácii uvádzali odporcovia. Rovnako nie je zrejmé, ktoré ustanovenie v zmysle § 11 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb súd prvého stupňa aplikoval na daný prípad, ako ani nebolo zrejmé, prečo súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania aj za úkon označený pod číslom 2 - vyjadrenie zo dňa 27. 01. 2014 a tiež z odôvodnenia napadnutého uznesenia vôbec nevyplýva, že v prípade odporcov išlo o zastupovanie dvoch osôb, a teda bolo potrebné aplikovať § 13 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP) s tým, že súd prvého stupňa vo veci opätovne rozhodne a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodní tak, aby zodpovedalo ustanoveniam § 169 ods. 1 a § 157 ods. 2 OSP, teda aby bolo preskúmateľné a zrozumiteľné. V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania. Názorom odvolacieho súdu je súd prvého stupňa v ďalšom konaní viazaný (§ 226 OSP).

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.